

Уздовж південних схилів
Серед пісків в'язких, серед степів пласких
Безмежними полями
У глибині лісів, у заростях густих
В'їдається хвороба
Життя якій дарує біль, але ж її біль і знищить
У крові захлинеться
В вогні згорить

Палай, палай! І застилай небокрай!
З вогню на попіл догорай в своєму ж злі
Палай, палай! І полум'ям грай!
Тільки золою залишайся на землі

Боротьба як ідея дуже актуалізувалась
Більш того, ця ідея зараз стала головною
Ті хто не мав сенсу життя – вони його придбали
Їх сенс життя тепер – сугубо помста
Всі ті, хто залишились, так або інакше
Стали іншими людьми, людьми іншого часу
Хто знає, коли це все зміниться або закінчиться
І чи зміниться це все взагалі
Так як було, вже ніколи не буде
Це треба раз і назавжди зрозуміти нам всім
Світ перейшов у нову фазу, світ повністю змінився
А до декого це досі ще не дійшло
Ви знаєте, мені вже не так страшно вмирати
Коли дивлюся на те, що дехто називає життям
В мене назавжди перед очима це палаюче небо
І чорна земля, наче той самий стяг

Палай, палай! І застилай небокрай!
З вогню на попіл догорай в своєму ж злі
Палай, палай! І полум'ям грай!
Тільки золою залишайся на землі

Палай, палай! І застилай небокрай!
З вогню на попіл догорай в своєму ж злі
Палай, палай! І полум'ям грай!
Тільки золою залишайся на землі